UOHSX003BMM0

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R051/2010/VZ-18585/2010/310-ASc V Brně dne: 9.12.2010

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 15. 4. 2010 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 16. 4. 2010) podaném navrhovatelem – společnostmi

- **RAKOM plus, s. r. o.,** IČ 64511707, se sídlem Vídeňská 291/89, 639 00 Brno, za niž jedná Ing. Pavel Dimitrov, jednatel,
- **IP-TRADING, s. r. o.,** IČ 63496887, se sídlem Vídeňská 291/89, 639 00 Brno, za niž jedná Ing. Pavel Dimitrov, jednatel,

ve správním řízení právně zastoupenými JUDr. Jiřím Gottweisem, advokátem AK Gottweis&Partner, se sídlem Kapucínské náměstí 5, 602 00 Brno,

které podaly společnou nabídku v části 7, 8, 9, 10, 11 a 12 veřejné zakázky „**Recepční služby**“, zadávané formou otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo zveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 3. 4. 2009 pod evidenčním číslem 60028852,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 22. 3. 2010, č.j. ÚOHS-S202/2009-1185/2010/520/DŘí, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **Správa vojenského bytového fondu Praha**, **příspěvková organizace**, IČ 60460580, se sídlem U Prioru 1047/8, 161 00 Praha 6, za niž jedná Mgr. et Mgr. Roman Hošta, ředitel, ve shora uvedené veřejné zakázce,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 22. 3. 2010, č.j. ÚOHS-S202/2009-1185/2010/520/DŘí,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O D Ů V O D N Ě N Í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Správa vojenského bytového fondu Praha, příspěvková organizace, IČ 60460580, se sídlem U Prioru 1047/8, 161 00 Praha 6, zastoupená Mgr. et Mgr. Romanem Hoštou, ředitelem (dále jen „zadavatel“), uveřejnil v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 3. 4. 2009 pod evidenčním číslem 60028852 oznámení otevřeného řízení podle § 27 zákona, a to za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Recepční služby“. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

2. Dne 24. 7. 2009 podal navrhovatel - společnost RAKOM plus, s. r. o., IČ 64511707, se sídlem Vídeňská 291/89, 639 00 Brno, za niž jedná Ing. Pavel Dimitrov, jednatel, a společnost IP-TRADING, s. r. o., IČ 63496887, se sídlem Vídeňská 291/89, 639 00 Brno, za niž jedná Ing. Pavel Dimitrov, jednatel, které podaly společnou nabídku v části 7, 8, 9, 10, 11 a 12 veřejné zakázky, ve správním řízení právně zastoupené JUDr. Jiřím Gottweisem, advokátem, se sídlem Kapucínské náměstí 5, 602 00 Brno (dále jen „navrhovatel“), návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť zadavatel nevyhověl námitkám proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 16. 6. 2009. Zrušení zadávacího řízení zadavatel provedl s odkazem § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť se podle jeho tvrzení v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Navrhovatel byl přesvědčen, že uvedené zrušení zadávacího řízení bylo neoprávněné, protože zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení jako

důvod pouze uvedl, že „(…) v průběhu zadávacího řízení nastaly skutečnosti, na základě kterých bude zadavatel nucen rozšířit předmět plnění veřejné zakázky.“. Žádné přesnější, určitější a srozumitelnější odůvodnění však ve výše uvedeném rozhodnutí obsaženo nebylo. Navrhovatel v této souvislosti vyjádřil pochybnost o skutečných úmyslech zadavatele a poukázal na skutečnost, že nově vyhlášená veřejná zakázka byla oproti zrušené rozšířena pouze o úklidové služby. Navrhovatel kromě toho v návrhu uvedl, že byl zadavatelem dvakrát požádán o vysvětlení nabídky, přičemž požadované údaje byly orientovány do citlivých oblastí, majících povahu obchodního tajemství a firemního know-how, a dále uvedl, že mu zadavatel odmítl poskytnout opis zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Na podkladě uvedeného návrhu tedy bylo ke dni 24. 7. 2009 zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky Úřad označil zadavatele a navrhovatele.

3. K zahájenému správnímu řízení zadavatel uvedl, že teprve v průběhu zadávacího řízení zjistil, že předmět veřejné zakázky definoval chybně, resp. nikoli v takovém objemu, jaký by pro zadavatele zabezpečil efektivní výkon služeb v jím spravovaných nemovitostech, přičemž již nemohl v rámci stávajícího zadávacího řízení předmět veřejné zakázky rozšířit či jiným způsobem změnit. Zadání dalších služeb v novém zvláštním zadávacím řízení by bylo v rozporu se zákazem rozdělení předmětu veřejné zakázky tak, aby tím nedošlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12 zákona. Navíc byl zadavatel toho názoru, že zadávání více druhů služeb v rámci jednoho zadávacího řízení může vzhledem k objemu veřejné zakázky zajistit efektivnější vynaložení finančních prostředků než v případě specializovaných veřejných zakázek. K namítané nedostatečnosti odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel odkázal na dřívější rozhodnutí orgánu dohledu, kterým bylo potvrzeno, že zákon neukládá povinnost podrobněji vysvětlovat důvody zrušení zadávacího řízení. Trval tedy na tom, že zrušení zadávacího řízení bylo na místě. Odmítl současně i tvrzenou účelovou manipulaci se zadávacím řízením. Konečně, pokud jde o údajné odmítnutí vydat zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, uvedl zadavatel, že kvůli zrušení zadávacího řízení byla činnost hodnotící komise předčasně ukončena, a tudíž neměla povinnost činit jakékoliv další kroky, které by jí v případě trvání zadávacího řízení ukládal zákon. Zadavatel přesto v rámci rozhodnutí o námitkách navrhovateli sdělil, že opis vypracované zprávy o posouzení a hodnocení nabídek je k dispozici. Možnosti vyzvednutí zprávy však navrhovatel nevyužil.

Napadené rozhodnutí

4. Dne 22. 3. 2010 vydal Úřad rozhodnutí č.j. ÚOHS-S202/2009-1185/2010/520/DŘí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým rozhodl, že správní řízení dle § 118 zákona zastavuje.

5. Úřad v odůvodnění citovaného rozhodnutí poté, co shrnul obsah ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona a všech v rámci správního řízení předložených vyjádření, mj. uvedl, že výše citované ustanovení představuje jednu z možností fakultativního oprávnění zadavatele zrušit zadávací řízení. Je tedy na uvážení zadavatele, zda této možnosti využije a zadávací řízení zruší či nikoliv. V případě zrušení zadávací řízení je ovšem

rozhodující skutečností kumulativní naplnění všech podmínek v tomto ustanovení uvedených. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedl, že v jeho průběhu nastaly skutečnosti, na základě kterých byl nucen rozšířit předmět plnění veřejné zakázky. Takto obecně formulovaný důvod zrušení zadávacího řízení byl následně zadavatelem konkretizován v průběhu správního řízení, kdy zadavatel Úřadu zaslal usnesení Vlády České republiky č. 715 ze dne 8. 6. 2009, o střednědobých výdajových rámcích vlády na léta 2010 až 2012 (dále též jen „usnesení vlády“), z něhož vyplývá, že došlo ke snížení počtu funkčních míst Ministerstva obrany o 1492 (pozn.: zadavatel byl Ministerstvem obrany zřízen). Z dopisu zadavatele adresovaného Úřadu práce v Praze 6 vyplývá, že toto snižování dopadá rovněž na zaměstnance vykonávající úklidové práce. Jelikož tedy zadavatel ukončil pracovní poměr s 98 zaměstnanci vykonávajícími pokojské a úklidové služby, nedisponoval v rozhodné době zaměstnanci, kteří by uvedené činnosti vykonávali. S ohledem na tyto dokumenty považoval Úřad za prokázané, že od 1. 1. 2010 se počet zaměstnanců snižoval a že došlo k ukončení pracovního poměru se všemi zaměstnanci vykonávajícími úklidové a pokojské služby. Snižování počtu zaměstnanců v resortu Ministerstva obrany je tak podle vyjádření zadavatele důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Jak zadavatel rovněž uvádí ve vyjádření k návrhu: „V průběhu zadávacího řízení zadavatel zjistil, že předmět veřejné zakázky není definován v takovém objemu, který by pro zadavatele zabezpečil efektivní výkon služeb v jím spravovaných nemovitostech v plném rozsahu.“ Vzhledem k tomu, že skutečnosti zakládající potřebu rozšíření předmětu veřejné zakázky nastaly až po uplynutí lhůty pro podání nabídek (dne 24. 4. 2009), nápravy nedostatečně definovaného předmětu veřejné zakázky nebylo možné dosáhnout změnou zadávací dokumentace spočívající v rozšíření předmětu veřejné zakázky. Jedná se tedy o důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Podmínka zrušení zadávacího řízení bez zbytečného odkladu je v předmětné věci rovněž splněna, neboť usnesení vlády je datováno dnem 8. 6. 2009 a zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení dne 16. 6. 2009. Výše uvedenému závěru svědčí rovněž i následný postup zadavatele, který v novém zadávacím řízení „Úklidové a pokojské služby, zabezpečení recepční služby SVBF Praha“, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 29. 6. 2009 pod evidenčním číslem 60033158, rozšířil o předmět činnosti „Úklidové a pokojské služby“.

6. K tvrzenému neposkytnutí opisu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek orgán dohledu uvedl, že zadavatel navrhovateli nahlédnout do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a pořídit si její opis umožnil, čehož však navrhovatel nevyužil. K porušení zákona tedy nedošlo.

II. Námitky rozkladu

7. Proti rozhodnutí orgánu dohledu ze dne 22. 3. 2010, č.j. ÚOHS-S202/2009-1185/2010/520/DŘí (dále jen „napadené rozhodnutí“), byl Úřadu doručen rozklad navrhovatele. Ten trvá na tom, že se zadavatel dopustil porušení zákona tím, že zadávací řízení zrušil, aniž byly splněny podmínky ustanovení § 84 odst. 2 písm. e)

zákona, a tím způsobil navrhovateli újmu na jeho právech, představovanou ušlým ziskem, počítaným z předložené nabídkové ceny. Navrhovatel trvá na tom, že odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nebylo dostatečně přesné a určité. Odkazuje-li v otázce přesnosti a určitosti orgán dohledu na svou dřívější rozhodovací praxi, potom s tímto závěrem navrhovatel nesouhlasí, stejně jako se závěrem, že obecně formulovaný důvod byl zadavatelem konkretizován v rámci správního řízení. Navrhovatel v jednání zadavatele spatřuje porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení, která je, jako jedna ze základních zásad, stěžejním pilířem zadávání veřejných zakázek, projevem zvýšené míry ochrany uchazeče, a tudíž ji nelze vykládat k jeho tíži. Porušením uvedené zásady došlo k zásahu do práv navrhovatele, který byl dezinformován, navíc za situace, kdy zadavatel v průběhu správního řízení předložil jako doklad usnesení vlády, které však s nutností rozšířit předmět veřejné zakázky nesouvisí.

8. Navrhovatel dále vyjadřuje přesvědčení, že i přes existenci výše uvedeného usnesení vlády neměl zadavatel informace, zda se snižování počtu zaměstnanců dotkne právě jeho, v jakém počtu a jakého předmětu činnosti. Snížení konkrétního počtu zaměstnanců je věcí rozhodnutí Ministerstva obrany, které však nebylo ve správním řízení provedeno jako důkaz. Navrhovatel připomíná, že snížení konkrétního počtu zaměstnanců zadavatele vyplývá až z dopisu Mgr. Miroslava Volejníka, vedoucího oddělení řízení organizací sekce správy majetku Ministerstva obrany ze dne 7. 9. 2009, adresovaného zadavateli, ze kterého vyplývá snížení počtu zaměstnanců z 441 na 168. Navrhovatel z výše uvedených dokumentů vyvozuje, že informace o snižování počtu zaměstnanců byla zadavateli známa až v září roku 2009, tedy nikoli k datu zrušení předmětné veřejné zakázky a jejího nahrazení novým zadávacím řízení dne 29. 6. 2009.

9. Navrhovatel spatřuje porušení zákona také v uveřejnění veřejné zakázky s názvem „Úklidové a pokojské služby, zabezpečení recepční služby SVBF“, neboť předmět původní zrušené veřejné zakázky byl rozšířen pouze o úklidové služby. Pro toto rozšíření neshledává navrhovatel opodstatnění, a to z důvodu věcné nejednotnosti předmětu plnění obou veřejných zakázek. Bylo na místě zvolit postup, jež by navrhovatele, který byl v rámci zrušeného zadávacího řízení vyzýván k objasnění nabídky, nepoškozoval. Navrhovatel je totiž přesvědčen, že uvedené výzvy k objasnění nabídky ve vztahu k předložené nabídkové ceně, ve spojení s následným zrušením veřejné zakázky, směřovaly cíleně k eliminaci jeho účasti v zadávacím řízení.

10. Závěrem podaného rozkladu navrhovatel připomíná, že za důvody hodné zvláštního zřetele lze považovat okolnosti ležící mimo účinný vliv zadavatele, mimořádné situace či důsledky působení vnějších nepředvídatelných událostí, nikoli však okolnosti mající původ v jeho systémové nepřipravenosti, koncepční neuspořádanosti, či jiné, vnitřními poměry a zájmy ovlivněné děje. Ustanovení § 84 odst. 2 zákona tak nebylo zamýšleno jako prostor pro libovůli zadavatele.

Závěr rozkladu

11. Z výše uvedených důvodů navrhovatel žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že zadavatel svým rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení porušil zákon a dopustil se správního deliktu, a aby současně rozhodl o nápravném opatření a zadavateli uložil pokutu.

III. Řízení o rozkladu

12. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

13. Dne 20. 7. 2010 bylo vydáno usnesení Úřadu č. j. UOHS-R51/2010/VZ-10787/2010/310-ASc, kterým byla zadavateli stanovena lhůtu pro podání a doložení informace, kdy se poprvé dozvěděl o snižování počtu pracovníků na základě usnesení vlády České republiky č. 715 ze dne 8. 6. 2009, které se týká snížení počtu funkčních míst od roku 2010. Dne 26. 7. 2010 zaslal zadavatel Úřadu požadované dokumenty, a to „Žádost o změnu závazných ukazatelů pro rok 2009 – zvýšení objemu mzdových prostředků“ ze dne 16. 6. 2010, č. j. 951/2009-5700, „Sdělení k závaznému ukazateli ‚přepočtený počet zaměstnanců‘“ ze dne 7. 9. 2009, č. j. 36-62/2009-2697, a „Úprava kalkulací nákladů a výnosů na rok 2010 – zpracování“ ze dne 14. 9. 2009, č. j. 83-18/2009/DP-2697.

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:

15. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 22. 3. 2010, č.j. ÚOHS-S202/2009-1185/2010/520/DŘí, rozhodl, že správní řízení zastavuje, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil.

III. K námitkám rozkladu

16. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Důvody hodné zvláštního zřetele jsou typickým neurčitým právním pojmem. V zákoně jeho definice obsažena není, a tedy je třeba mu přisoudit takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon upravuje (tj. zadávání veřejných zakázek). Navíc si je třeba při výkladu zákona počínat tak, aby

interpretace citovaného ustanovení byla ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže (shodně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008 - 152, publikovaném pod č. 1771/2009 Sb.NSS). Jmenovaný Nejvyšší správní soud rovněž také potvrdil, a to v rozsudku ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109, v minulosti opakovaně vyslovený názor (k němuž se ostatně v podaném rozkladu přiklonil i navrhovatel), že jakékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévoli) veřejného zadavatele. Proto je třeba ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách a zejména slovní spojení „důvody zvláštního zřetele hodné“ vykládat jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl jmenovaného zákona. Úřad ve svých dřívějších rozhodnutích konstatoval, že o naplnění objektivních důvodů jde například tehdy, pokud je před ukončením zadávacího řízení zřejmé, že zadavatel neobdrží přislíbenou dotaci, nebo kdy v důsledku živelné pohromy nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby dokončil zadávací řízení na plnění, které již s ohledem na živelnou událost objektivně nemůže požadovat, dále pokud odpadly důvody pro pokračování v zadávacím řízení v důsledku podstatné změny okolností, které nastaly v době od zahájení zadávacího řízení a které zadavatel s přihlédnutím ke všem okolnostem nemohl předvídat a ani je nezpůsobil, a v neposlední řadě o situaci, kdy zadavatel zjistil porušení postupu předepsaného zákonem, které již nelze napravit a za něž by v případném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt. Ve shodě s touto interpretací je i dosud vydaná odborná literatura.

17. Ve světle uvedeného výkladu zbývá odpovědět na otázku, zda snížení počtu zaměstnanců pokynem zřizovatele je pro zadavatele oním důvodem objektivní povahy, o kterém bylo pojednáno výše. K tomu uvádím, že snížení počtu zaměstnanců pokynem zřizovatele (resp. pokynem usnesení vlády) bezpochyby patří k významným událostem, které musí zadavatel vzít v úvahu při své činnosti, a to konkrétně v tom směru, že úklidové a pokojské služby, které již nebudou moci vykonávat zaměstnanci zadavatele, bude muset zajistit jiným způsobem (externě). Přestože navrhovatel souvislost mezi snižováním počtu zaměstnanců zadavatele a citovaným usnesením vlády zpochybňuje, důvod k takové pochybnosti jsem neshledal. Byl-li zadavatel povinen toto plánované snižování zaměstnanců zahrnout do svých dalších strategických a organizačních plánů, nelze mu vytýkat, že je odrazil i do přezkoumávaného zadávací řízení, které ve světle plánovaných změn částečně či úplně pozbylo významu a cíle, pro které bylo původně vyhlášeno. Jelikož se potřeby zadavatele připravovanými personálními změnami vyprofilovaly do poněkud jiného směru, je logické, že přistoupil k začlenění úklidových a pokojských služeb do jiné (související) veřejné zakázky. V této souvislosti je třeba mít na paměti zákaz dělení veřejné zakázky (§ 13 odst. 3 zákona) tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovení v § 12 zákona. Tento zákaz byl přijat za účelem zamezit obcházení finančních limitů dělením veřejných zakázek s důsledkem nepoužití odpovídajícího zadávacího řízení. V minulosti bylo opakovaně rozhodnuto, že toto dělení představuje nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona. Pokud se tedy zadavatel rozhodl vtělit úklidové služby do zadávacího řízení „Úklidové a pokojské služby, zabezpečení recepční služby SVBF Praha“, pak spíše dostál požadavku uvedenému v § 13 odst. 3 zákona, než kdyby úklidové služby zadal samostatně.

18. Navrhovatel v podaném rozkladu vznesl pochybnost, zda bylo zadavateli skutečně ke dni zrušení veřejné zakázky známo, že dojde ke snížení počtu jeho zaměstnanců, a domnívá se, že se o této skutečnosti nedozvěděl dříve než v září roku 2009. Tuto skutečnost bylo třeba učinit předmětem dokazování, a proto byl zadavatel vyzván k podání a doložení informace o tom, kdy se poprvé dozvěděl o snižování počtu pracovníků na základě usnesení vlády České republiky č. 715 ze dne 8. 6. 2009. V řízení o rozkladu potom zadavatel prokázal, že o připravovaném snížení počtu zaměstnanců pro rok 2010 věděl nejpozději ke dni 16. 6. 2009, neboť kromě toho, že tohoto dne zadavatel zadávací řízení zrušil, k tomuto datu také odeslal Ministerstvu obrany – sekci správy majetku dopis s názvem „Žádost o změnu závazných ukazatelů pro rok 2009 – zvýšení objemu mzdových prostředků“, č. j. 951/2009-5700. Přestože se tato žádost primárně netýká přímo problematiky výkonu úklidových prací u zadavatele, nýbrž jiných personálních záležitostí (konkrétně vzniklé potřeby dodatečných prostředků na výplatu odstupného ve výši 22,5 mil. Kč k výplatnímu termínu 12/2009), je v jejím textu výslovně uvedena zmínka o tom, že se u zadavatele pro rok 2010 stanoví přepočtený počet zaměstnanců ve výši 140 osob, což představuje meziroční snížení o 301 osob. Jakkoli tyto, svou povahou předběžné informace přesně neodpovídají finálnímu počtu zaměstnanců (a jejich struktuře) tak, jak byl stanoven Ministerstvem obrany v přípisu ze dne 18. 1. 2010, č. j. 83-26/2009/DP-2697 (finální počet zaměstnanců zadavatele nakonec představoval 168 osob), považuji za podstatné, že mezi oběma údaji panuje alespoň rámcová shoda. Pokládám tak za najisto postavené, že zadavatel před zrušením zadávacího řízení a zároveň po jeho zahájení disponoval alespoň rámcovou informací o tom, že v průběhu roku 2010 dojde k výraznému snížení počtu jeho zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že ke dni 16. 6. 2009 již uplynula lhůta pro podání nabídek, jiná forma nápravy než zrušení zadávacího řízení nebyla možná.

19. Co se týče vyjádřeného nesouhlasu s dřívější rozhodovací praxí Úřadu, podle které není třeba rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení odůvodnit, upozorňuji, že otázka dostatečnosti odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nebyla předmětem správního řízení, a proto se k ní také Úřad v napadeném rozhodnutí nevyjadřoval. Skutečnost, že navrhovatel napadal rovněž obsahové náležitosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, z návrhu nemusela být zcela zřejmá, neboť navrhovatel se kromě tvrzení, že rozhodnutí neobsahovalo přesnější a hlavně pro navrhovatele srozumitelné a pochopitelné odůvodnění, v návrhu věnoval pochybnostem týkajícím se výhradně naplnění důvodů pro zrušení zadávacího řízení. Jelikož se ale námitka proti odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení objevuje v řízení o rozkladu, považuji za potřebné se k ní alespoň v nejobecnějším smyslu vyjádřit. Z dosud vydaných rozhodnutí, která se týkala zrušení zadávacího řízení, je zřejmé, že se odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení předpokládá, a to alespoň v takovém rozsahu, aby bylo patrno, pod které zákonné ustanovení lze zrušovací důvod podřadit. Nepředpokládá se však naprosto detailní odůvodnění a předložení podrobných důkazů o tom, že se tvrzený důvod zakládá na pravdě, jak pravděpodobně očekával navrhovatel. V přezkoumávaném případě zadavatel skutečně své rozhodnutí podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona neodůvodnil zcela precizně (ačkoli mu v tom nic nebránilo), a tím prohloubil pochybnost o oprávněnosti svého postupu. Vzhledem k tomu, že důvod zrušení byl stěžejním předmětem správního řízení, v němž byl prostřednictvím

podaných vyjádření nejen podrobněji vysvětlen, ale v němž bylo nakonec najisto postaveno, že se jednalo o důvod objektivní povahy, nepovažuji, stejně jako orgán dohledu, za nutné zadavatelovo rozhodnutí rušit jen z důvodu příliš stručného odůvodnění.

20. K namítané snaze o zamezení další účasti navrhovatele v nově vyhlášeném zadávacím řízení uvádím, že se navrhovatel v podaném rozkladu omezuje na pouhé obecně formulované námitky hypotetického rázu, aniž by vznesl konkrétní skutečnosti a důkazy o tom, že vůči němu zadavatel přistupoval diskriminačně. Jen z výzvy k objasnění nabídky ve vztahu k předložené nabídkové ceně nelze vyvozovat jakékoli snahy o zamezení účasti navrhovatele v jiném zadávacím řízení téhož zadavatele, kromě toho je výzva k objasnění nabídky institut předvídaný a aprobovaný zákonem (§ 76 odst. 3, případně § 77 zákona). Navíc připomínám, že hypoteticky hrozící nezákonné úkony zadavatele v jiných zadávacích řízeních nemohou být předmětem přezkoumání v tomto správním řízení. Pokud by skutečně došlo k zásahu do navrhovatelova postavení v jiné veřejné zakázce, nic mu nebrání podat návrh na zahájení (nového) správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Totéž platí ohledně domnělé nezákonnosti jiného zadávacího řízení jako celku.

21. Pro úplnost dodávám, že z napadeného rozhodnutí i z podaného rozkladu vyplývá, že podstata sporu mezi účastníky řízení tkví v právním posouzení, zda zrušení zadávacího řízení mělo oporu v § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách. Spor v řízení o rozkladu tedy není a ani nebyl veden ohledně splnění podmínky, aby zadávací řízení bylo zrušeno bez zbytečného odkladu. Vzhledem k tomu, že ke zrušení zadávacího řízení došlo cca za týden po vydání předmětného usnesení vlády, považuji stejně jako orgán dohledu podmínku bezodkladnosti za splněnou.

22. Konečně k žádosti navrhovatele o poskytnutí opisu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek uvádím, že pokud neproběhlo posouzení a hodnocení nabídek, není na místě hovořit o zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, i když tato ani nemusela být zpracována. V tomto ohledu tedy není závěr odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela případný. Tato vada však nemá vliv na jeho zákonnost a správnost, mj. i proto, že stěžejním bodem rozhodnutí je jeho výrok.

IV. Závěr

23. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

24. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P O U Č E N Í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

- Správa vojenského bytového fondu Praha, příspěvková organizace, se sídlem U Prioru 1047/8, 161 00 Praha 6

- JUDr. Jiří Gottweis, advokát AK Gottweis&Partner, se sídlem Kapucínské náměstí 5, 602 00 Brno

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce